NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
PHILIPPE LÉGER
prednesené 13. júla 2006 [1]

1. V tomto návrhu na začatie prejudiciálneho konania je Súdny dvor vyzvaný, aby rozhodol, v akej miere a na akom základe je členský štát oprávnený znížiť a/alebo vylúčiť nárok na porážkovú prémiu za hovädzí dobytok, ak bolo zistené oneskorené oznámenie údajov týkajúcich sa pohybu zvierat do poľnohospodárskeho podniku a z neho do počítačovej databázy systému identifikácie a registrácie hovädzieho dobytka.

I — Právny rámec

A — *Právna úprava Spoločenstva*

2. Podľa článku 11 ods. 1 prvého pododseku nariadenia Rady (ES) č. 1254/1999 zo 17. mája 1999 o spoločnej organizácii trhu s hovädzím a teľacím mäsom [2] výrobca, ktorý na svojom hospodárstve chová hovädzí dobytok, môže po predložení žiadosti získať nárok na porážkovú prémiu. Poskytuje sa po zabití zvierat, za ktoré na ňu vzniká nárok, alebo po ich vývoze do tretej krajiny.

3. Podľa článku 11 ods. 1 druhého pododseku tohto nariadenia:

„Nárok na prémiu za zabitie vzniká za:

a) býky, junce, kravy a jalovice od veku ôsmich mesiacov;

b) teľatá vo veku od jedného do siedmich mesiacov, s jatočnou hmotnosťou do 160 kilogramov;

1 — Jazyk prednesu: francúzština.

2 — Ú. v. ES L 160, s. 21; Mim. vyd. 03/025, s. 339.

za predpokladu, že ich producent choval po dobu, ktorá sa určí.“ [3]

4. Okrem toho odôvodnenie č. 18 nariadenia č. 1254/1999 uvádza, že „náhrady by mali byť podmienené tým, že chovatelia dotknutých zvierat dodržiavajú príslušné pravidlá spoločenstva pre identifikáciu a registráciu hovädzieho dobytka“. Článok 21 tohto nariadenia teda stanovuje, že „ak má podľa tejto kapitoly vzniknúť za určité zviera nárok na náhradu, je potrebné ho identifikovať a zaregistrovať podľa nariadenia (ES) č. 820/97[[4]]“ [5].

5. Toto posledné menované nariadenie bolo zrušené nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č.°1760/2000 [6], z ktorého cieľov jeden spočíva práve v zriadení systému identifikácie a registrácie hovädzieho dobytka.

1. Systém identifikácie a registrácie hovädzieho dobytka

6. Po nestabilite trhu s hovädzím mäsom a výrobkami z hovädzieho mäsa, ktorá bola spôsobená kritickou situáciou bovinnej spongiformnej encefalopatie, zlepšenie transparentnosti podmienok výroby a predaja výrobkov, ktorých sa to týka, zvlášť pokiaľ ide o zistiteľnosť ich pôvodu, znamenali pozitívny vplyv na spotrebu hovädzieho mäsa. Aby sa udržala a posilnila dôvera spotrebiteľov v hovädzie mäso a aby neboli uvádzaní do omylu, je potrebné vyvinúť rámec, v ktorom sa sprístupnia informácie spotrebiteľom dostatočným a jasným označením výrobku. [7]

3 — Toto obdobie uchovania, ktoré predstavuje podmienku priznania porážkovej prémie, bolo vymedzené nariadením Komisie (ES) č. 2342/1999 z 28. októbra 1999, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá na uplatňovanie nariadenia Rady (ES) č. 1254/1999 o spoločnej organizácii trhu s hovädzím a teľacím mäsom, týkajúce sa prémiových systémov (Ú. v. ES L 281, s. 30). Článok 37 ods. 1 nariadenia č. 2342/1999 teda stanovuje, že „prémia bude vyplatená producentovi, ktorý choval zviera počas minimálneho obdobia uchovania dvoch mesiacov s ukončením menej než jeden mesiac pred porážkou alebo vývozom“. Okrem toho článok 37 ods. 2 uvedeného nariadenia stanovuje, že „v prípade teliat porazených skôr ako vo veku troch mesiacov bude obdobie uchovania jeden mesiac“.

4 — Nariadenie Rady z 21. apríla 1997, ktorým sa zriaďuje systém identifikácie a registrácie hovädzieho dobytku a o označovaní hovädzieho mäsa a výrobkov z hovädzieho mäsa [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 117, s. 1).

5 — Toto ustanovenie nariadenia č. 1254/1999 bolo zrušené podľa článku 152 písm. b) nariadenia Rady (ES) č. 1782/2003 z 29. septembra 2003, ktorým sa stanovujú spoločné pravidlá režimov priamej podpory v rámci Spoločnej poľnohospodárskej politiky a ktorým sa zavádzajú niektoré režimy podpory pre poľnohospodárov a ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001 (Ú. v. ES L 270, s. 1; Mim. vyd. 03/040, s. 269). Nariadenie č. 1782/2003 však obsahuje podobné ustanovenie ako jeho článok 138.

6 — Nariadenie zo 17. júla 2000, ktorým sa zriaďuje systém identifikácie a registrácie hovädzieho dobytka, o označovaní hovädzieho mäsa a výrobkov z hovädzieho mäsa, a ktorým sa zrušuje nariadenie Rady (ES) č. 820/97 (Ú. v. ES L 204, s. 1; Mim. vyd. 03/030, s. 248). V súlade s článkom 24 ods. 2 nariadenia č. 1760/2000 „odkazy na nariadenie (ES) č. 820/97 sa vykladajú ako odkazy na toto nariadenie a čítajú sa v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe“.

7 — Pozri odôvodnenie č. 4 a 7 nariadenia č.1760/2000.

7. Podľa článku 3 prvého odseku nariadenia č. 1760/2000 systém identifikácie a registrácie hovädzieho dobytka zahŕňa tieto prvky: ušné štítky na individuálnu identifikáciu zvierat, pasy zvierat, jednotlivé registre udržiavané v každom podniku a počítačové databázy.

8. Podľa zákonodarcu Spoločenstva „pre rýchle a presné zistenie pôvodu zvierat na účely týkajúce sa kontroly schém pomoci Spoločenstva by mal každý členský štát vytvoriť národnú počítačovú databázu, ktorá bude zaznamenávať pôvod zvieraťa, všetky podniky na území daného štátu a pohyb zvierat, v súlade s ustanoveniami smernice Rady 97/12/ES zo 17. marca 1997, ktorá mení, dopĺňa a aktualizuje smernicu 64/432/EHS o zdravotných problémoch ovplyvňujúcich obchod s hovädzím dobytkom a ošípanými vo vnútri Spoločenstva,[8] ktorá objasňuje zdravotné požiadavky týkajúce sa tejto databázy“[9]. Článok 5 nariadenia č. 1760/2000 teda stanovuje, že príslušný orgán každého členského štátu vytvorí počítačovú databázu, ktorá bude od 31. decembra 1999 obsahovať všetky údaje požadované podľa smernice Rady 64/432 z 26. júna 1964[10].

9. Podľa článku 7 ods. 1 tohto nariadenia:

„Okrem prepravcov, každý majiteľ zvierat:

— vedie aktuálny register,

— akonáhle bude počítačová databáza funkčná v plnom rozsahu, oznamuje príslušnému orgánu všetky pohyby do podniku a z podniku a všetky narodenia a úmrtia, spolu s dátumami týchto udalostí, v lehote stanovenej členským štátom od troch do siedmich dní od výskytu udalosti. …“

10. Okrem toho článok 22 ods. 1 tohto nariadenia je formulovaný takto:

„Členské štáty prijmú všetky potrebné opatrenia pre zaistenie súladu s ustanoveniami tohto nariadenia. …

8 — Ú. v. ES L 109, s. 1.

9 — Odôvodnenie č. 14 nariadenia č. 1760/2000.

10 — Ú. v. ES 1964, 121, s. 1977.

Akékoľvek sankcie uložené členským štátom na majiteľa majú byť primerané závažnosti porušenia. Medzi sankcie môže patriť tam, kde je to opodstatnené, obmedzenie pohybu zvierat do alebo z podniku majiteľa, ktorého sa to týka.“

2. Integrovaný systém riadenia a kontroly týkajúci sa určitých schém pomoci Spoločenstva

11. Tento integrovaný systém bolo zriadený nariadením Rady č. 3508/92 [11]. Zodpovedá tak vyjadrenému želaniu zákonodarcu Spoločenstva vymedziť mechanizmy riadenia a kontroly týkajúce sa schém finančnej podpory v odvetví poľnohospodárskych plodín a v odvetviach hovädzieho, ovčieho a kozieho mäsa na účely vykonania schém priamych platieb zavedených po reforme spoločnej poľnohospodárskej politiky, o ktorej sa rozhodlo v roku 1992. Ako uvádza odôvodnenie č. 5 tohto nariadenia, „integrovaný systém by mal v každom členskom štáte mať jednotnú počítačovú databázu, alfanumerický identifikačný systém poľnohospodárskych parciel, žiadosti o pomoc pre poľnohospodárov, harmonizovaný systém kontroly a v oblasti živočíšnej výroby systém identifikácie a záznamov o zvieratách“.

12. Nariadenie Komisie (EHS) č. 3887/92 z 23. decembra 1992 stanovujúce podrobné pravidlá uplatňovania integrovaného systému riadenia a kontroly pre určité programy pomoci Spoločenstva [*neoficiálny preklad*] [12] má za cieľ účinným spôsobom kontrolovať dodržiavanie ustanovení v oblasti schém Spoločenstva a upraviť ustanovenia, ktoré účinne bránia a sankcionujú nezrovnalosti a podvody.

13. V tomto smere odôvodnenie č. 9 tohto nariadenia uvádza, že „je potrebné stanoviť sankcie odstupňované podľa závažnosti spáchanej nezrovnalosti až do úplného vylúčenia prospechu zo schémy na dotknutý rok a nasledujúci rok“ [*neoficiálny preklad*]. Článok 10b tohto nariadenia stanovuje sankcie siahajúce od zníženia až po zrušenie sumy pomoci, ak sa pri správnych kontrolách alebo kontrolách na mieste odhalí odchýlka medzi počtom zvierat vyhlásených v žiadosti o pomoc a stanoveným počtom spôsobilých zvierat.

11 — Nariadenie z 27. novembra 1992, ktorým sa stanovuje integrovaný systém spravovania a kontroly určitých schém poskytovania pomoci v spoločenstve (Ú. v. ES L 355, s. 1; Mim. vyd. 03/013, s. 223). Toto nariadenie bolo zrušené nariadením č. 1782/2003.

12 — Ú. v. ES L 391, s. 36. Nariadenie v znení nariadenia Komisie (ES) č.°2721/2000 z 13. decembra 2000 (Ú. v. ES L 314, s. 8, ďalej „nariadenie č. 3887/92“).

14. Okrem toho v súlade s článkom 11 ods. 1 nariadenia č. 3887/92 „sankcie uvedené v tomto nariadení sa uplatňujú bez toho, aby tým boli dotknuté dodatočné sankcie stanovené na vnútroštátnej úrovni“ [*neoficiálny preklad*].

15. Nakoniec článok 15 prvý odsek tohto nariadenia stanovuje:

„Členské štáty prijmú akékoľvek dodatočné opatrenia nevyhnutné na uplatňovanie tohto nariadenia…. V tejto súvislosti môžu takisto stanoviť primerané vnútroštátne sankcie voči výrobcom alebo subjektom obchodného odvetvia, ako sú bitúnky alebo združenia zúčastňujúce sa na konaní o priznaní pomoci, s cieľom zaručiť dodržiavanie takých pravidiel kontrol, ako je bežný register statku podnikov alebo dodržiavanie oznamovacej povinnosti.“ [*neoficiálny preklad*]

16. Nariadenie č. 3887/92 bolo zrušené nariadením Komisie (ES) č. 2419/2001 [13]. Článok 53 ods. 1 tohto posledného menovaného nariadenia však stanovuje, že nariadenie č. 3887/92 „sa naďalej uplatňuje ohľadom žiadostí o pomoc týkajúcich sa trhových rokov alebo prémiových období, ktoré uplynú pred 1. januárom 2002“ [14].

17. Článok 44 nariadenia č. 2419/2001 s nadpisom „Výnimky z uplatňovania znížení a vylúčení“ je formulovaný takto:

„1. Zníženia a vylúčenia stanovené v tejto hlave sa neuplatňujú tam, kde farmár predložil fakticky správne informácie alebo tam, kde preukázal inak, že nie je vinný.

2. Zníženia a vylúčenia stanovené v tejto hlave sa neuplatňujú ohľadom tých častí žiadostí o pomoc, v ktorých farmár informuje príslušný orgán písomne, že žiadosť o pomoc je nesprávna alebo sa stala nesprávnou, odkedy bola podaná za predpokladu, že farmár nebol informovaný o zámere príslušného orgánu uskutočniť kontrolu na mieste

13 — Nariadenie Komisie (ES) č. 2419/2001 z 11. decembra 2001 stanovujúce podrobné pravidlá uplatňovania integrovaného správneho a kontrolného systému pre určité programy pomoci spoločenstva, zriadeného nariadením Rady (EHS) č. 3508/92 (Ú. v. ES L 327, s. 11; Mim. vyd. 03/034, s. 308). Samotné nariadenie č. 2419/2001 bolo zrušené nariadením Komisie (ES) č. 796/2004 z 21. apríla 2004, ktoré ustanovuje podrobné pravidlá na uplatňovanie krížového plnenia, modulácie a integrovaného správneho a kontrolného systému uvedeného v nariadení Rady (ES) č. 1782/2003 (Ú. v. EÚ L 141, s. 18; Mim. vyd. 03/044, s. 243).

14 — Pozri opravu nariadenia č. 2419/2001 (Ú. v. ES L 7, 2002, s. 48).

a že orgán ešte neinformoval farmára o akejkoľvek nepresnosti v žiadosti.

Informácie dané farmárom, ako je uvedené v prvom pododseku, majú taký účinok, že žiadosť o pomoc je upravená na skutočnú situáciu.“

18. Okrem toho článok 45 tohto nariadenia s nadpisom „Zmeny a doplnky a úpravy zápisov v počítačovej databáze“ vo svojom odseku 1 stanovuje, že „ohľadom nárokovaných kusov hovädzieho dobytka, článok 44 sa uplatňuje od času, keď je žiadosť o pomoc podaná, pre chyby a opomenutia vo vzťahu k vstupom do počítačovej databázy“.

19. Nakoniec článok 47 tohto nariadenia s nadpisom „Akumulácia sankcií“ vo svojom odseku 2 stanovuje, že „podľa článku 6 [s výhradou ustanovení článku 6 — *neoficiálny preklad*] nariadenia Rady (ES) č. 2988/95 [15] zníženia a vylúčenia na základe tohto nariadenia sú bez toho, aby boli dotknuté dodatočné sankcie podľa akýchkoľvek iných ustanovení na základe práva spoločenstva alebo národného práva“.

15 — Nariadenie z 18. decembra 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev (Ú. v. ES L 312, s. 1; Mim. vyd. 01/001, s. 340).

B — *Vnútroštátna právna úprava*

20. Holandské nariadenie Úradu pre dobytok a mäso z roku 1998 o identifikácii a registrácii hovädzieho dobytka (Verordening identificatie en registratie runderen 1998 van het Productschap Vee en Vlees, ďalej len „nariadenie PVV“) stanovuje toto:

„…

Článok 12

1. Chovateľ, s výnimkou prepravcu, je povinný presne a podrobne zaznamenávať do registra údaje uvedené v článku 4 ods. 3 a článku 7 ods. 1 druhej zarážke nariadenia č. 820/97.

…

Článok 13

1. Chovateľ, s výnimkou prepravcu, je povinný oznámiť orgánu do troch pracovných dní údaje uvedené v článku 12 ods. 1 tohto nariadenia…“

21. Okrem toho holandské nariadenie o prémiách Spoločenstva za zvieratá (Regeling dierlijke EG-premies, ďalej len „Regeling“) vo svojom článku 2.3 ods. 2 stanovuje:

„Porážka alebo vývoz do tretej krajiny hovädzieho dobytka staršieho ako 8 mesiacov v čase porážky alebo vývozu do tretej krajiny podľa údajov registra identifikácie a evidencie zakladá nárok na prémiu poskytovanú producentom na ich žiadosť v súlade s ustanoveniami tohto Regeling a nariadení č. 1254/1999 a č. 2342/1999.“

22. Článok 2.4b ods. 2 uvedeného Regeling upresňuje, že „žiadosti o porážkovú prémiu za hovädzí dobytok z bitúnkov v Holandsku sa podávajú oznámením dotknutého bitúnku do registra identifikácie a evidencie v súlade s ustanoveniami nariadenia PVV“.

23. Nakoniec článok 4.9 Regeling stanovuje:

„1. Žiadna prémia sa neposkytne za hovädzí dobytok, v prípade ktorého producent do dvadsaťpäť dní nedosiahol súlad s ustanoveniami, ktoré sa voči nemu uplatnia na základe nariadenia PVV a ktoré sa týkajú oznámenia do registra identifikácie a evidencie dátumu narodenia, dátumu pohybu do a z jeho podniku, alebo dátumu porážky alebo vývozu do tretej krajiny, pokiaľ predmetná oznamovacia povinnosť vznikla 1. januára 2000 alebo neskôr.

2. Prémia sa zníži o 25 % za hovädzí dobytok, v prípade ktorého producent nedosiahol včas súlad s ustanoveniami, ktoré sa voči nemu uplatnia na základe nariadenia PVV a ktoré sa týkajú oznámenia do registra identifikácie a evidencie dátumu narodenia, dátumu pohybu do jeho podniku a z jeho podniku, alebo dátumu porážky alebo vývozu do tretej krajiny, ale tento súlad dosiahol do dvadsaťpäť dní nasledujúcich po danej udalosti, pokiaľ predmetná oznamovacia povinnosť vznikla 1. januára 2000 alebo neskôr.“

II — Skutkový stav a konanie vo veci samej

24. Maatschap Schonewille-Prins (ďalej len „Schonewille“) v Holandsku prevádzkuje poľnohospodársky podnik, ktorý sa špecializuje na chov hovädzieho dobytka. Dňa 1. februára 2001 táto spoločnosť podala na základe Regeling žiadosť o priznanie porážkovej prémie za 365 kusov hovädzieho dobytka na Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (ministerstvo pre poľnohospodárstvo, prírodu a kvalitu potravín, ďalej len „ministerstvo“).

25. Rozhodnutím z 24. júna 2002 ministerstvo Schonewille oznámilo, že z hovädzieho dobytka, ktorého sa žiadosť o porážkovú prémiu za rok 2001 týkala, spĺňalo úplne alebo čiastočne podmienky na priznanie prémie len 260 kusov, zakiaľ čo 105 kusov ich nespĺňalo. Toto rozhodnutie bolo neskôr opravené ministerstvom, ktoré sa domnievalo, že na ďalších 15 kusov hovädzieho dobytka sa vzťahuje plná výška uvedenej prémie, zakiaľ čo jedno ďalšie zviera nespĺňa celkom podmienky na jej priznanie.

26. Schonewille podal proti rozhodnutiu ministerstva sťažnosť, v ktorej napadol najmä zníženia a vylúčenia prémií. Táto sťažnosť bola rozhodnutím ministerstva z 19. júna 2003 zamietnutá.

27. V tomto rozhodnutí ministerstvo na jednej strane potvrdilo úplné zamietnutie žiadosti o prémiu v prípade jedného kusa hovädzieho dobytka z dôvodu, že oznámenie do registra identifikácie a evidencie nebolo uskutočnené v lehote stanovenej v článku 4.9 ods. 1 Regeling. Na druhej strane potvrdilo zníženie prémie požadovanej za jednu skupinu hovädzieho dobytka o 25 %, keďže oznámenie do tohto registra nebolo uskutočnené včas, ale v lehote 25 dní stanovenej v článku 4.9 ods. 2 Regeling, predĺženej o päť dní spracovania žiadosti.

28. Schonewille podal žalobu proti uvedenému rozhodnutiu na College van Beroep voor het bedrijfsleven (Holandsko) listom z 30. júla 2003. Tvrdí, že ministerstvo sa nesprávne domnievalo, že oneskorené oznámenie jedného príchodu do registra identifikácie a registrácie môže odôvodniť zamietnutie alebo zníženie porážkovej prémie. Podľa Schonewille jeho zvieratá spĺňajú podmienku stanovenú v článku 21 nariadenia č. 1254/1999, keďže sú identifikované v súlade s článkom 4 ods. 1 nariadenia č. 1760/2000 (dva úradné štítky na ušiach) a sú zapísané do registra v súlade s článkom 7 ods. 1 tohto nariadenia. Taktiež sa domnieval, že členské štáty nemôžu v rámci identifikácie a registrácie hovädzieho dobytka ukladať také dodatočné podmienky, aké sú uvedené v článku 4.9 Regeling, s cieľom rozhodnúť, či je hovädzí dobytok spôsobilý na priznanie porážkovej prémie.

III — Návrh na začatie prejudiciálneho konania

29. V návrhu na začatie prejudiciálneho konania sa College van Beroep voor het bedrijfsleven pýta, či s prihliadnutím na nezrovnalosti zistené v oznámeniach príchodu uskutočnených Schonewille na správe registra identifikácie a registrácie je ministerstvo oprávnené úplne alebo čiastočne vylúčiť nárok na porážkovú prémiu na základe nariadenia č. 1254/1999.

30. Na základe toho si vnútroštátny súd kladie otázku o výklade článku 21 tohto nariadenia, ktorý, pripomínam, stanovuje, že na to, aby mohol za určité zviera vzniknúť nárok na porážkovú prémiu, „je potrebné ho identifikovať a zaregistrovať podľa [nariadenia č. 1760/2000]“. Podľa tohto súdu je možné si predstaviť „radikálny výklad“ podmienky uvedenej v tomto článku 21, ktorá z tohto hľadiska znamená, že ak má vzniknúť nárok na plnú výšku prémie, všetky požiadavky stanovené nariadením č. 1760/2000 musia byť splnené, vrátane požiadaviek, ktoré sa vzťahujú na lehotu na oznámenie údajov týkajúcich sa príchodu a odchodu hovädzieho dobytka, ktoré sú uvedené v článku 7 ods. 1 druhej zarážke tohto nariadenia. Pripustenie takéhoto výkladu by malo za následok, že akákoľvek nezrovnalosť v zápise údajov do registra, čo aj minimálna, by spôsobila úplné vylúčenie nároku na prémiu. Preto je potrebné položiť si otázku, či takýto výklad článku 21 nariadenia č. 1254/1999 nie je v rozpore so zásadou proporcionality.

31. Okrem toho sa vnútroštátny súd pýta na uplatniteľnosť článkov 44 a 45 nariadenia č. 2419/2001 v prejednávanej veci. Ak sa s ohľadom na rozhodnutie Súdneho dvora v jeho rozsudku z 1. júla 2004, Gerken,[16] musí článok 45 ods. 1 tohto nariadenia uplatňovať retroaktívne, vnútroštátny súd sa pýta, či správne uplatňovanie tohto článku v spojení s článkom 44 tohto nariadenia znamená, že porážková prémia nie je vylúčená v prípade nedbanlivosti pri oznamovaní údajov správcovi počítačovej databázy, ak sú odovzdané údaje, ako v prejednávanej veci údaje o pohybe, z vecného hľadiska celkom správne.

32. Vnútroštátny súd sa za týchto okolností rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúce prejudiciálne otázky:

1. Má sa článok 21 nariadenia (ES) č. 1254/1999 vykladať v tom zmysle, že akákoľvek nezrovnalosť pri uplatňovaní nariadenia (ES) č. 1760/2000 vo vzťahu

16 — C-295/02, Zb. s. I-6369.

k určitému zvieraťu vedie k úplnému vylúčeniu porážkovej prémie za toto zviera?

2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku, je článok 21 nariadenia (ES) č. 1254/1999 záväzný najmä so zreteľom na dôsledky, ktoré z neho vyplývajú?

3. Sú články 44 a 45 nariadenia (ES) č. 2419/2001 použiteľné v prípade nezrovnalostí pri uplatňovaní nariadenia (ES) č. 1760/2000?

4. V prípade kladnej odpovede na tretiu otázku, spôsobuje správne použitie článku 45 nariadenia (ES) č. 2419/2001 v spojení s článkom 44 to, že sa vylúčenie poskytnutia porážkovej prémie z dôvodu nedbanlivosti pri oznamovaní údajov správcovi počítačovej databázy neuplatní, ak sú odovzdané údaje z vecného hľadiska celkom správne, ako v danom prípade údaje o pohybe (a boli správne už od začiatku, a preto nemuseli byť opravované)? Pokiaľ toto neplatí pre každú nedbanlivosť, platí to v prípade, o aký ide v predmetnej veci, keď nedbanlivosť spočívala v oneskorenom odovzdaní údajov (o niekoľko dní alebo týždňov), pričom porážka bola vykonaná podstatne neskôr?

5. Má sa článok 11 nariadenia (ES) č. 3887/92 a/alebo článok 22 nariadenia (ES) č. 1760/2000 a/alebo článok 47 ods. 2 nariadenia (ES) č. 2419/2001 vykladať tak, že členský štát je oprávnený vylúčiť alebo znížiť nárok na porážkovú prémiu, upravený právom Spoločenstva prostredníctvom vnútroštátnej sankcie, ktorá má zabezpečiť dodržiavanie tohto nariadenia?

6. V prípade úplne alebo čiastočne kladnej odpovede na piatu otázku, použijú sa analogickým spôsobom výnimky zo zníženia a z vylúčenia v Spoločenstve, upravené právom Spoločenstva, najmä články 44 a 45 nariadenia (ES) č. 2419/2001, pre vnútroštátne zníženia a vylúčenia?

7. V prípade kladnej odpovede na šiestu otázku, spôsobuje analogicky potom správne použitie článku 45 nariadenia (ES) č. 2419/2001 v spojení s článkom 44 to, že sa vylúčenie poskytnutia porážkovej prémie pre nezrovnalosti v súvislosti s oznámením údajov do počítačovej databázy, najmä pokiaľ ide o oneskorené odovzdanie týchto údajov, neuplatní, ak sú odovzdané údaje uvedené v registri z vecného hľadiska celom správne, ako v predmetnom prípade dátum pohybu?

IV — Analýza

A — *O prvej otázke*

33. Touto otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 21 nariadenia č. 1254/1999 vykladať v tom zmysle, že taká nezrovnalosť v uplatňovaní nariadenia č. 1760/2000, akou je oneskorené oznámenie pohybu hovädzieho dobytka do podniku a z podniku do počítačovej databázy, spôsobuje úplné vylúčenie porážkovej prémie za toto zviera.

34. Komisia Európskych spoločenstiev navrhuje odpovedať na túto otázku kladne. Uvádza, že článok 21 nariadenia č. 1254/1999 výslovne viaže priame platby, akou je porážková prémia za hovädzí dobytok, na dodržiavanie pravidiel týkajúcich sa identifikácie a registrácie zvierat stanovených nariadením č. 1760/2000. Tým, že z dodržiavania týchto pravidiel, a konkrétnejšie pravidiel týkajúcich sa maximálnej lehoty na oznámenie, urobil podmienku priznania takejto prémie, chcel zákonodarca Spoločenstva do spoločnej organizácie trhov v odvetví hovädzieho mäsa včleniť aj podnet pre výrobcov, aby dosiahli súlad s týmito pravidlami.

35. V tejto súvislosti zdôrazňuje, že dodržiavanie pravidiel týkajúcich sa identifikácie a registrácie hovädzieho dobytka na účely uskutočnenia cieľov, ktoré sleduje nariadenie č. 1760/2000, teda zlepšenie dôvery spotrebiteľov v kvalitu hovädzieho mäsa a výrobkov z hovädzieho mäsa, zachovanie vyššej úrovne ochrany zdravia verejnosti a posilnenie trvalej stability trhu s hovädzím mäsom, [17] je nevyhnutné, aby systém identifikácie a registrácie hovädzieho dobytka správne fungoval a bol úplne spoľahlivý, aby najmä umožnil príslušným orgánom rýchlo zistiť pôvod zvieraťa v prípade infekcie. Tieto požiadavky účinnosti a spoľahlivosti vyžadujú, aby údaje týkajúce sa príchodu, odchodu, narodenia alebo úmrtia zvieraťa boli oznámené v lehote od troch do siedmich dní, stanovenej v článku 7 ods. 1 druhej zarážke nariadenia č. 1760/2000. Akékoľvek prekročenie tejto lehoty teda spôsobuje úplné vylúčenie nároku na porážkovú prémiu za dotknuté zvieratá.

36. S touto analýzou nesúhlasím. Podľa Schonewille a holandskej vlády si totiž myslím, že článok 21 nariadenia č. 1254/1999 nemožno vykladať tak, že taká nezrovnalosť pri uplatňovaní nariadenia č. 1760/2000, akou je oneskorené oznámenie pohybu hová-

17 — Komisia sa odvoláva na odôvodnenia č. 4 a 7 nariadenia č. 1760/2000.

dzieho dobytka do podniku a z podniku do počítačovej databázy, automaticky spôsobuje úplné vylúčenie nároku na porážkovú prémiu za toto zviera.

37. Presnejšie a v rozpore s tvrdením, na ktorom Komisia zakladá svoju argumentáciu, neverím, že je správne chápať oznámenie pohybu hovädzieho dobytka v lehote od troch do siedmich dní tak, že predstavuje *podmienku spôsobilosti* na priznanie porážkovej prémie.

38. Prv než vyjadrím dôvody, ktoré ma vedú k takémuto posúdeniu, je vhodné stručne načrtnúť schému, podľa ktorej musia byť žiadosti o poskytnutie pomoci „pre zvieratá“ vybavené príslušnými vnútroštátnymi orgánmi v rámci integrovaného systému riadenia a kontroly.

39. Prvá etapa spočíva v stanovení základu výpočtu pomoci.[18] Takže v prípade, že počet zvierat vyhlásených v žiadosti o pomoc je vyšší ako počet zvierat stanovený počas správnych kontrol a kontrol na mieste, výška pomoci, ktorá sa má vyplatiť prevádzkovateľovi, sa vypočíta na základe stanoveného počtu spôsobilých zvierat, čiže počtu zvierat, pre ktoré bolo splnenie podmienok spôsobilosti na priznanie pomoci overené a potvrdené príslušným orgánom.[19] Z toho vyplýva, že pomoc sa neposkytuje na zvieratá, ktoré nespĺňajú podmienky prípustnosti tejto pomoci.

40. Druhá etapa spočíva v prípadnom uplatňovaní sankcií na celú výšku pomoci, na ktorú môže mať prevádzkovateľ nárok na konci prvej etapy.[20] Účelom týchto sankcií je finančne stíhať prevádzkovateľa z dôvodu odchýlky zistenej medzi počtom zvierat vyhlásených v žiadosti o pomoc a stanoveným počtom spôsobilých zvierat. Tieto sankcie spočívajú v znížení výšky pomoci alebo v úplnom vylúčení zaplatenia pomoci.

41. Tretia etapa môže viesť k oprave hodnotenia výšky pomoci vypočítanej na konci druhej etapy, pokiaľ sú pri uplatňovaní sankcií Spoločenstva stanovené výnimky.[21] Tak je to najmä v prípade, ak prevádzko-

18 — Pozri článok 10 ods. 3 nariadenia č. 3887/92.

19 — Pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. mája 2002, Schilling a Nehring, C-63/00, Zb. s. I-4483 bod 32.

20 — Pozri článok 10b nariadenia č. 3887/92.

21 — Pozri najmä článok 11 ods. 1a nariadenia č. 3887/92.

vateľ, ktorý zistí, že žiadosť obsahuje chyby, ktoré nie sú úmyselné, o tom včas informuje príslušný orgán.

42. Nakoniec je potrebné upresniť, že v takto opísanej schéme sa sankcie stanovené nariadením č. 3887/92 uplatňujú bez toho, aby tým boli dotknuté dodatočné sankcie stanovené na vnútroštátnej úrovni,[22] a že článok 15 tohto nariadenia oprávňuje členské štáty, aby stanovili primerané vnútroštátne sankcie voči výrobcom a iným subjektom „s cieľom zaručiť dodržiavanie takých pravidiel kontrol, ako je bežný register statku podnikov alebo dodržiavanie oznamovacej povinnosti".

43. Na základe týchto upresnení je v súčasnosti potrebné uviesť, aké sú podmienky, podľa ktorých sa porazené zviera alebo zviera vyvezené do tretej krajiny považuje podľa právnej úpravy Spoločenstva za spôsobilé na priznanie porážkovej prémie.

44. Tieto podmienky sú upravené v článku 11 ods. 1 a článku 21 nariadenia č. 1254/1999, ako aj v článku 37 nariadenia č. 2342/1999. Možno ich zhrnúť takto:

— zvieratá, za ktoré sa požaduje porážková prémia, sú buď býky, junce, kravy a jalovice od veku ôsmich mesiacov, alebo teľatá vo veku od jedného do siedmich mesiacov, s jatočnou hmotnosťou do 160 kilogramov,

— tieto zvieratá musia byť uchovávané výrobcom počas minimálneho obdobia uchovania dvoch mesiacov s ukončením menej než jeden mesiac pred porážkou alebo vývozom; v prípade teliat porazených skôr ako vo veku troch mesiacov bude obdobie uchovania jeden mesiac, a nakoniec

— uvedené zvieratá musia byť identifikované a registrované podľa ustanovení nariadenia č. 1760/2000.

45. Práve o vymedzenie tejto poslednej menovanej podmienky spôsobilosti na priznanie porážkovej prémie žiada vnútroštátny súd Súdny dvor. Z takéhoto hľadiska možno podporiť obidva výklady. Prvý výklad, ktorý zastáva Komisia, vyžaduje, aby zviera dodržiavalo všetky pravidlá ustanovené v nariadení č. 1760/2000, vrátane pravi-

22 — Pozri článok 11 ods. 1 tohto nariadenia.

diel, ktoré sa týkajú lehoty na oznámenie pohybu dobytka, do počítačovej databázy, aby mohol vzniknúť nárok na priznanie tejto prémie. Druhý výklad, ku ktorému sa pripájam, priznáva prednosť overeniu, ktoré sa uskutoční v okamihu, keď musí príslušný orgán rozhodnúť o dôvodnosti priznania porážkovej prémie, že zviera je skutočne a správne identifikované a zaregistrované vo viacerých zložkách systému identifikácie a registrácie hovädzieho dobytka zavedeného nariadením č. 1760/2000.

46. Podľa môjho názoru v prospech druhého výkladu svedčia viaceré skutočnosti.

47. V prvom rade zo znenia článku 21 nariadenia č. 1254/1999 výslovne nevyplýva, že zaplatenie porážkovej prémie sa viaže na dodržanie všetkých pravidiel upravených nariadením č. 1760/2000. Podľa mňa slová, ktoré používa tento článok, skôr naznačujú existenciu povinnosti dosiahnuť výsledok, teda že zvieratá, za ktoré sa požaduje porážková prémia, musia byť skutočne a správne identifikované a zaregistrované vo viacerých zložkách systému identifikácie a registrácie hovädzieho dobytka v okamihu, keď musí príslušný orgán rozhodnúť o dôvodnosti priznania porážkovej prémie.

48. Takže zviera „identifikované a zaregistrované podľa nariadenia č. 1760/2000“ v zmysle článku 21 nariadenia č. 1254/1999 sa podľa môjho názoru musí chápať ako zviera:

— ktoré je individuálne identifikované ušnými štítkami uvedenými v článku 4 nariadenia č. 1760/2000,

— ktoré je individuálne identifikované pasom v súlade s článkom 6 tohto nariadenia,

— ktoré je zaregistrované v počítačovej databáze stanovenej v článku 5 tohto nariadenia a ktoré je zapísané do registra vedeného prevádzkovateľom v súlade s článkom 7 tohto nariadenia.

49. Túto analýzu potvrdzuje znenie článku 10d nariadenia č. 3887/92, ktoré vymenúva tieto kritériá na účely overenia, že hovädzí dobytok možno považovať za „stanovené zviera“ v zmysle článkov 10 a 10b tohto nariadenia, čiže za zviera, pre ktoré sú všetky podmienky priznania pomoci splnené.

V tejto súvislosti konštatujem, že dodržanie lehoty na oznámenie pohybu hovädzieho dobytka do počítačovej databázy nie je medzi týmito kritériami výslovne spomenuté.

50. V druhom rade štruktúra a ciele právnej úpravy Spoločenstva týkajúcej sa tak systému identifikácie a registrácie hovädzieho dobytka, ako aj integrovaného systému riadenia a kontroly niektorých programov pomoci preukazujú, že zákonodarca Spoločenstva chcel prijatím článku 21 nariadenia č. 1254/1999 priznanie takých priamych platieb, akou je porážková prémia, viazať nie na dodržanie všetkých procesných pravidiel týkajúcich sa riadenia programov pomoci, ale najmä na správnu identifikáciu a registráciu hovädzieho dobytka.

51. Okrem porovnania, ktoré je potrebné urobiť, ako sme už videli, medzi článkom 21 nariadenia č. 1254/1999 a článkom 10d nariadenia č. 3887/92, ustanovenia tohto posledného menovaného nariadenia, ktoré sa týkajú kontrol, potvrdzujú túto analýzu. Takže z článku 6 ods. 6 písm. d) tohto nariadenia vyplýva, že kontroly hovädzieho dobytka na mieste zahŕňajú najmä kontrolu, ktorá má overiť, že všetky kusy hovädzieho dobytka prítomné v podniku, pre ktorý boli podané žiadosti o pomoc, alebo ktoré môžu byť predmetom budúcich žiadostí, sú identifikované ušnými štítkami a pasmi, sú zapísané v registri prevádzkovateľa a sú zaznamenané v počítačovej databáze.

52. Okrem toho, pokiaľ ide konkrétnejšie o počítačovú databázu, konštatujem, že tá má významnú úlohu pri preskúmavaní žiadostí o pomoc. Umožňuje totiž vykonávať „krížové kontroly“ počas správnych kontrol [23] a slúži ako referencia pri kontrolách na mieste [24] na účely zaručenia spôsobilosti žiadostí o pomoc. Všeobecnejšie, ako uvádza odôvodnenie č. 14 nariadenia č. 1760/2000, počítačová databáza prispieva „k rýchlemu a presnému zisteniu pôvodu zvierat na účely týkajúce sa kontroly schém pomoci Spoločenstva“. Preto je veľmi dôležité, aby boli údaje týkajúce sa hovädzieho dobytka, ktorý je predmetom žiadosti o pomoc, správne zapísané v tejto databáze v okamihu, keď príslušný orgán vykonáva kontrolu. Takéto údaje musia okrem iného zahŕňať pohyb do podniku a z podniku, ako aj všetky narodenia a úmrtia v podniku, s upresnením dátumu týchto udalostí, ako vyžaduje článok 7 ods. 1 druhá zarážka tohto nariadenia. Správna registrácia týchto údajov v počítačovej databáze je teda rozhodujúca, aby sa umožnilo príslušnému orgánu kontrolovať, či sú splnené ďalšie podmienky spôso-

23 — Pozri článok 6 ods. 2 nariadenia č. 3887/92. Táto myšlienka je takisto upravená v článku 16 písm. b) nariadenia č. 2419/2001, ktorý stanovuje, že správne kontroly zahŕňajú najmä „krížové kontroly, ktoré používajú počítačovú databázu na účely preskúmania spôsobilosti žiadostí o pomoc“.

24 — Pozri článok 6 ods. 6 nariadenia č. 3887/92.

bilosti na priznanie porážkovej prémie, na základe preskúmania dodržiavania kritérií veku na základe dátumu narodenia zapísaného v tejto databáze, ako aj dátumu obdobia uchovávania.

53. Takisto v prípade, že po skončení správnej kontroly alebo kontroly na mieste príslušný orgán zistí, že údaje týkajúce sa hovädzieho dobytka, ktorý je predmetom žiadosti o pomoc, nie sú správne zapísané v počítačovej databáze, musí rozhodnúť, že toto zviera nie je spôsobilé na priznanie pomoci, a teda nemôže dať podnet na vyplatenie porážkovej prémie.

54. Naproti tomu, ak sú, v okamihu, keď musí príslušný orgán rozhodnúť o priznaní alebo nepriznaní pomoci, takéto údaje zaznamenané v tejto databáze správne, a teda umožňujú preskúmať dôvodnosť žiadosti o pomoc, tak zistenie, že v minulosti došlo k oneskorenému oznámeniu pohybu jedného alebo viacerých kusov hovädzieho dobytka, nemôže mať ako také žiadny vplyv na samotnú zásadu priznania takejto pomoci. Inak povedané, takéto zistenie nemôže ovplyvniť spôsobilosť zvieraťa na priznanie požadovanej pomoci.

55. Túto myšlienku podporujú ustanovenia nariadenia č. 2419/2001, ktoré nahradilo nariadenie č. 3887/92. Odôvodnenie č. 28 tohto nariadenia totiž potvrdzuje že „náležitá identifikácia a registrácia hovädzieho dobytka je podmienkou vhodnosti podľa článku 21 nariadenia… č. 1254/1999“. Navyše je zaujímavé poznamenať, že nariadenie č. 796/2004, ktoré, pripomínam, má za cieľ stanoviť podrobné pravidlá na uplatňovanie krížového plnenia, modulácie a integrovaného správneho a kontrolného systému uvedeného v nariadení Rady (ES) č. 1782/2003, vo svojom odôvodnení č. 68 upresňuje, že nepresné údaje v počítačovej databáze nielen spôsobujú „nedodržanie krížového plnenia, ale porušujú aj podmienku oprávnenosti“. Tieto ustanovenia sa však výslovne nezmieňujú o tom, že dodržanie lehoty na oznámenie do počítačovej databázy predstavuje podmienku spôsobilosti na priznanie porážkovej prémie.

56. V treťom rade je dôležité zdôrazniť, že výklad, podľa ktorého dodržanie lehoty na oznámenie pohybov hovädzieho dobytka do počítačovej databázy predstavuje podmienku spôsobilosti na priznanie porážkovej prémie, sa ukazuje ako nezlučiteľný s nevyhnutnou jednotnosťou podmienok priznania tejto pomoci vo všetkých členských štátoch Európskej únie.

57. V rozsahu, v akom článok 7 ods. 1 druhá zarážka nariadenia č. 1760/2000 stanovuje, že

takáto lehota je stanovená členským štátom v rozmedzí medzi troma až siedmimi dňami, je totiž veľmi pravdepodobné, že v jednotlivých členských štátoch bude rôznej dĺžky. [25]

58. Takže aj keď možno pochopiť, že pravidlá týkajúce sa riadenia schém pomoci môžu byť pri určitých obmedzeniach ponechané na posúdenie členských štátov, je naopak ťažké pripustiť, že podmienky prípustnosti na vznik nároku na pomoc Spoločenstva sa odlišujú podľa miesta, kde majú žiadatelia svoj podnik. Takéto riešenie by okrem toho viedlo k nerovnému zaobchádzaniu s poslednými menovanými. Tieto úvahy podľa môjho názoru svedčia o tom, že zákonodarca Spoločenstva nepovažoval dodržanie lehoty na oznámenie do počítačovej databázy za podmienku spôsobilosti na priznanie porážkovej prémie za hovädzí dobytok. [26]

59. V poslednom rade dodávam, že by bolo paradoxné, keby, aj keď len minimálne, nedodržanie lehoty mohlo automaticky spôsobiť úplné vylúčenie nároku na pomoc, hoci z článku 8 ods. 1 prvého podseku nariadenia č. 3887/92 vyplýva, že oneskorené podanie žiadosti o pomoc vedie k zníženiu sumy pomoci o 1 % na pracovný deň poskytovanej na základe žiadosti, na ktorú by mal prevádzkovateľ nárok v prípade včasného podania, a že žiadosť sa považuje za neprípustnú až v prípade viac ako dvadsaťpäťdenného oneskorenia, a preto nemôže viesť k priznaniu výšky pomoci.

60. S prihliadnutím na všetky tieto úvahy zastávam názor, že článok 21 nariadenia č. 1254/1999 sa musí vykladať v tom zmysle, že dodržanie lehoty na oznámenie pohybu hovädzieho dobytka do počítačovej databázy, ktoré je stanovené v článku 7 ods. 1 druhej zarážke nariadenia č. 1760/2000, nepredstavuje podmienku spôsobilosti na priznanie porážkovej prémie. Z týchto ustanovení teda nemožno vyvodiť, že oneskorené oznámenie pohybu hovädzieho dobytka do počítačovej databázy samo osebe a automaticky spôsobuje vylúčenie nároku na porážkovú prémiu za tieto zvieratá.

61. Predchádzajúca analýza nie je podľa môjho názoru v rozpore s cieľmi stanovenými zákonodarcom Spoločenstva v nariadení č. 1760/2000, a to zlepšenie dôvery spotre-

25 — Táto lehota na oznámenie sa môže meniť v závislosti od určitých okolností. Článok 7 ods. 1 druhá zarážka posledná veta nariadenia č. 1760/2000 totiž stanovuje, že „na žiadosť členského štátu… môže Komisia stanoviť okolnosti, za ktorých môžu členské štáty predĺžiť maximálnu lehotu…“.

26 — Táto analýza platí aj pre ďalšiu lehotu stanovenú v článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1760/2000, a to lehotu, v ktorej musí byť ušný štítok na účely identifikácie upevnený na každé ucho zvieraťa.

biteľa v kvalitu hovädzieho mäsa a výrobkov z hovädzieho mäsa, zachovanie vyššej úrovne ochrany zdravia verejnosti a posilnenie trvalej stability trhu s hovädzím mäsom. [27]

62. Súhlasím s Komisiou, keď zdôrazňuje, že je nevyhnutné, aby systém identifikácie a registrácie hovädzieho dobytka správne fungoval a bol úplne spoľahlivý, aby najmä umožnil príslušným orgánom rýchlo zistiť pôvod zvieraťa v prípade infekcie. Tieto požiadavky účinnosti a spoľahlivosti vyžadujú, aby údaje týkajúce sa príchodu, odchodu, narodenia alebo úmrtia zvieraťa boli oznámené v lehote od troch do siedmich dní stanovenej v článku 7 ods. 1 druhej zarážke nariadenia č. 1760/2000.

63. V rozpore s tým, čo tvrdí Komisia, je však zrejmé, že s ohľadom na príslušnú právnu úpravu Spoločenstva sa nezdá, že by prekročenie tejto lehoty mohlo automaticky spôsobiť úplné vylúčenie nároku na poráž-kovú prémiu za dotknuté zvieratá.

64. Zostáva teda ešte určiť, ako a na akom základe musí byť takéto prekročenie sankcionované príslušnými vnútroštátnymi orgánmi. To je predmetom mojej analýzy v rámci skúmania piatej otázky.

65. Nakoniec, vzhľadom na zápornú odpoveď, ktorú navrhujem Súdnemu dvoru podať na prvú otázku, uvádzam, že nie je potrebné odpovedať na druhú otázku.

B — *O tretej otázke*

66. Touto otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa články 44 a 45 nariadenia č. 2419/2001 uplatňujú na takú nezrovnalosť v uplatňovaní nariadenia č. 1760/2000, akou je oneskorené oznámenie pohybu hovädzieho dobytka do počítačovej databázy.

67. Najskôr je potrebné upresniť, že nariadenie č. 2419/2001 sa v zásade nevzťahuje

27 — Pozri odôvodnenia č. 4 a 7 nariadenia č. 1760/2000.

na skutkový stav vo veci samej, ktorý spadá do časovej pôsobnosti nariadenia č. 3887/92. Súdny dvor však v už citovanom rozsudku Gerken rozhodol, že článok 2 ods. 2 nariadenia č. 2885/95 [28] sa má vykladať v tom zmysle, že v prípade žiadosti o pomoc „pre zvieratá“, ktorá patrí do časovej pôsobnosti nariadenia č. 3887/92 a ktorá obsahuje nezrovnalosti, ktoré možno sankcionovať podľa článku 10 ods. 2 písm. a) tohto posledného menovaného nariadenia [29], sú príslušné orgány povinné retroaktívne uplatniť ustanovenia článku 44 ods. 1 nariadenia č. 2419/2001 z dôvodu, že tieto ustanovenia sú miernejšie. [30]

68. Na základe tohto upresnenia však treba zdôrazniť, že taká nezrovnalosť v uplatňovaní nariadenia č. 1760/2000, akou je oneskorené oznámenie pohybu hovädzieho dobytka do počítačovej databázy, nespadá do vecnej pôsobnosti článkov 44 a 45 nariadenia č. 2419/2001.

69. Účelom oboch článkov je totiž predovšetkým stanoviť výnimky v uplatňovaní znížení a vylúčení stanovených podľa hlavy IV tohto nariadenia na hovädzí dobytok, ktorý je predmetom žiadostí o pomoc.

70. Ako som už predtým uviedol pri opísaní schémy, podľa ktorej musia byť žiadosti o pomoc „pre zvieratá“ vybavené príslušnými vnútroštátnymi orgánmi v rámci integrovaného systému riadenia a kontroly, zníženia a vylúčenia v Spoločenstve, ktoré sa uplatňujú počas druhej etapy tejto schémy, majú za cieľ finančne stíhať prevádzkovateľa z *dôvodu odchýlky zistenej medzi počtom zvierat vyhlásených v žiadosti o pomoc a stanoveným počtom spôsobilých zvierat.* V tejto súvislosti pripomínam, že stanovený počet spôsobilých zvierat je počet zvierat, pre ktoré bolo splnenie podmienok spôsobilosti na priznanie pomoci overené a potvrdené príslušným orgánom.

71. Takže, keďže som predtým preukázal, že dodržanie lehoty na oznámenie pohybu hovädzieho dobytka do počítačovej databázy nemožno považovať za podmienku spôsobilosti na priznanie porážkovej prémie, zistenie prekročenia tejto lehoty nezmení počet spôsobilých zvierat stanovený na základe týchto kontrol. Preto nejde o odchýlku medzi počtom zvierat vyhlásených v žiadosti

28 — Tento článok je formulovaný takto: „Nesmie sa uložiť žiadna správna sankcia, ak neexistovalo pred spáchaním protiprávneho konania príslušné ustanovenie právneho aktu spoločenstva. V prípade následnej zmeny a doplnenia ustanovení, ktoré ukladajú správne sankcie a sú upravené v právnych predpisoch spoločenstva, sa retroaktívne uplatnia menej prísne ustanovenia.“

29 — Tento článok bol zmenený na článok 10b ods. 2 prvý a druhý pododsek na základe nariadenia Komisie č. 2801/1999 z 21. decembra 1999, ktorým sa mení nariadenie č. 3887/92 [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 340, s. 29).

30 — Pozri bod 61 rozsudku.

o pomoc a stanoveným počtom spôsobilých zvierat a v dôsledku toho sa zníženia, ako ani vylúčenia v Spoločenstve stanovené v článku 10b nariadenia č. 3887/92 nebudú uplatňovať.

72. V takom prípade teda neprichádza do úvahy uplatňovanie výnimiek na zníženia a vylúčenia v Spoločenstve stanovené v článkoch 44 a 45 nariadenia č. 2419/2001 [31].

73. Preto navrhujem odpovedať vnútroštátnemu súdu tak, že články 44 a 45 nariadenia č. 2419/2001 sa neuplatňujú na takú nezrovnalosť v uplatňovaní nariadenia č. 1760/2000, akou je oneskorené oznámenie pohybu hovädzieho dobytka do počítačovej databázy.

74. Keďže navrhujem, aby Súdny dvor odpovedal na tretiu otázku záporne, nie je potrebné odpovedať na štvrtú otázku.

C — *O piatej otázke*

75. Touto otázkou sa vnútroštátny súd pýta, či sa má článok 11 nariadenia č. 3887/92 a/alebo článok 22 nariadenia č. 1760/2000 a/alebo článok 47 ods. 2 nariadenia č. 2419/2001 vykladať v tom zmysle, že členský štát je oprávnený vylúčiť alebo znížiť nárok na porážkovú prémiu prostredníctvom vnútroštátnej sankcie, ktorá má zaručiť dodržiavanie právnej úpravy Spoločenstva.

76. Najskôr je potrebné zdôrazniť význam, ktorý má uplatňovanie sankcií príslušným vnútroštátnym orgánom v prípade prekročenia lehoty na oznámenie stanovenej v článku 7 ods. 1 druhej zarážke nariadenia č. 1760/2000 prevádzkovateľom. Ide totiž o sankcie, ktoré nabádajú prevádzkovateľa dodržať lehotu stanovenú na vnútroštátnej úrovni. V tejto súvislosti je teda potrebné nepodceňovať význam dodržania takejto lehoty, ktoré má zaručiť „účinnú zistiteľnosť hovädzieho dobytka v reálnom čase“. [32] Táto zistiteľnosť je nevyhnutná z dôvodov ochrany verejného zdravia, a o to viac v nadväznosti na krízu bovinnej spongiformnej encefalopatie. Z tohto hľadiska je uplatňovanie

31 — Pozri v tomto istom zmysle písomné pripomienky holandskej vlády, body 23 a 24. Okrem toho články 68 a 69 nariadenia č. 796/2003 odkazom na „zníženia a vylúčenia stanovené v kapitole I“ potvrdzujú, že výnimky z uplatňovania takýchto sankcií sa týkajú len „zistení vo vzťahu k podmienkam spôsobilosti“ (nadpis kapitoly I hlavy IV).

32 — Pozri zvláštnu správu Dvora audítorov č. 6/2004 o zavedení systému identifikácie a registrácie hovädzieho dobytka (ŠIEB) v Európskej únii spolu s odpoveďami Komisie (Ú. v. EÚ C 29, 2005, s. 1, bod 53). Je takisto zaujímavé všimnúť si význam percenta oneskorených oznámení pohybu v roku 2001 (oneskorenia viac ako 7 dní vo vzťahu k udalosti, pozri bod 53, ilustrácia 4); tieto oneskorenia v Taliansku v tomto roku dokonca prekročili 90 %.

sankcií na vnútroštátnej úrovni nevyhnutné na dosiahnutie cieľov stanovených nariadením č. 1760/2000, a to zlepšenie dôvery spotrebiteľa v kvalitu hovädzieho mäsa a výrobkov z hovädzieho mäsa, zachovanie vyššej úrovne ochrany zdravia verejnosti a posilnenie trvalej stability trhu s hovädzím mäsom. [33]

77. Ďalej upresňujem, že povinnosť členských štátov prijať takéto sankcie je výslovne uvedená v článku 22 ods. 1 prvom pododseku tohto nariadenia, podľa ktorého „členské štáty prijmú všetky potrebné opatrenia pre zaistenie súladu s ustanoveniami tohto nariadenia“. Druhý pododsek odseku 1 tohto istého článku vymedzuje právomoci členských štátov upresnením, že „akékoľvek sankcie uložené členským štátom na majiteľa majú byť primerané závažnosti porušenia“.

78. Keďže článok 22 ods. 1 ponecháva členským štátom voľnú úvahu pri rozhodnutí o type sankcie, ktorá sa uplatní v prípade oneskorenia oznámenia, za predpokladu, že táto sankcia je primeraná závažnosti nezrovnalosti, ku ktorej došlo, domnievam sa, že tieto štáty sú oprávnené stanoviť sankcie spočívajúce v znížení, dokonca v zvlášť závažných prípadoch vo vylúčení nároku na porážkovú prémiu. Na účely posúdenia primeranosti sankcií, ktoré uplatňujú, sa príslušné vnútroštátne orgány môžu užitočne odvolávať na také kritériá, ako je opakovanie sa alebo trvanie nezrovnalosti. V prípade prekročenia lehoty na oznámenie pohybu hovädzieho dobytka do počítačovej databázy sa mi zdá byť význam oneskorenia hlavným kritériom, na ktoré sa má prihliadať.

79. Nakoniec poznamenávam, že zákonodarca Spoločenstva predpokladal aj ďalšie typy sankcií, keď v článku 22 ods. 1 druhom pododseku poslednej vete nariadenia č. 1760/2000 stanovil, že medzi sankcie „môže patriť tam, kde je to opodstatnené, obmedzenie pohybu zvierat do alebo z podniku majiteľa, ktorého sa to týka“ [34]. Možnosť uloženia ďalších typov sankcií nie je však spôsobilá spochybniť oprávnenie, ktorým disponujú členské štáty na účely splnenia svojej povinnosti, prijať všetky potrebné opatrenia pre zaistenie súladu s ustanoveniami nariadenia č. 1760/2000, stanoviť peňažné sankcie spočívajúce v znížení, dokonca vo vylúčení nároku na porážkovú prémiu.

33 — Pozri odôvodnenia č. 4 a 7 nariadenia č. 1760/2000.

34 — Pokiaľ ide o tento posledný typ sankcií, pozri tiež článok 4 nariadenia Komisie (ES) č. 494/98 z 27. februára 1998 stanovujúce podrobné pravidlá vykonávania nariadenia Rady (ES) č. 820/97 v súvislosti s uplatňovaním minimálnych správnych sankcií v rámci systému identifikácie a registrácie hovädzieho dobytka (Ú. v. ES, L 60, s. 78; Mim. vyd. 03/046, s. 12). Odôvodnenie č. 4 tohto nariadenia uvádza, že „keďže je potrebné uložiť sankcie vzhľadom k určitým situáciám, keď ustanovenia nariadenia (ES) č. 820/97 nie sú dodržané; keďže takéto situácie zahŕňajú porušenie všetkých alebo niektorých požiadaviek týkajúcich sa identifikácie a registrácie, platenia poplatkov a oznamovania“.

80. Z predchádzajúcej analýzy vyplýva, že podľa mňa sa má článok 22 nariadenia č. 1760/2000 vykladať v tom zmysle, že členský štát je oprávnený znížiť alebo vylúčiť nárok na porážkovú prémiu prostredníctvom takej vnútroštátnej sankcie, ktorá má zaručiť dodržiavanie ustanovení tohto nariadenia, ako sú sankcie uvedené v článku 7 ods. 1 druhej zarážke tohto nariadenia, s podmienkou, že uplatňovaná sankcia je primeraná závažnosti nezrovnalosti.

D — *O šiestej otázke*

81. Touto otázkou vnútroštátny súd v podstate navrhuje, aby Súdny dvor rozhodol, či sa výnimky zo znížení a z vylúčení v Spoločenstve, ktoré sú stanovené v článkoch 44 a 45 nariadenia č. 2419/2001, uplatnia analogicky na vnútroštátne zníženia a vylúčenia, ktoré majú sankcionovať oneskorené oznámenie pohybu hovädzieho dobytka do počítačovej databázy.

82. Počas skúmania tretej otázky som navrhol, aby Súdny dvor odpovedal vnútroštátnemu súdu tak, že články 44 a 45 nariadenia č. 2419/2001 sa neuplatňujú na takú nezrovnalosť v uplatňovaní nariadenia č. 1760/2000, akou je oneskorené oznámenie pohybu hovädzieho dobytka do počítačovej databázy. Tieto články sa už nemajú uplatňovať v prípade vnútroštátnych znížení a vylúčení, ktoré majú sankcionovať tento typ nezrovnalosti. Navyše znenie článku 44 ods. 1 nariadenia č. 2419/2001 sa výslovne týka znížení a vylúčení stanovených ustanoveniami hlavy IV toho istého nariadenia.

83. Z toho vyplýva, že výnimky zo znížení a z vylúčení v Spoločenstve, ktoré sú stanovené v článkoch 44 a 45 nariadenia č. 2419/2001, sa nemôžu uplatňovať na vnútroštátne zníženia a vylúčenia, ktoré majú sankcionovať oneskorené oznámenie pohybu hovädzieho dobytka do počítačovej databázy.

84. Vzhľadom na odpoveď, ktorú tak navrhujem Súdnemu dvoru podať na šiestu otázku, nie je potrebné skúmať poslednú, siedmu otázku.

V — Návrh

85. S ohľadom na predchádzajúce úvahy navrhujem, aby Súdny dvor odpovedal na prejudiciálne otázky položené College van Beroep voor het bedrijfsleven takto:

1. Článok 21 nariadenia Rady (ES) č. 1254/1999 zo 17. mája 1999 o spoločnej organizácii trhu s hovädzím a teľacím mäsom sa má vykladať v tom zmysle, že dodržanie lehoty na oznámenie pohybu hovädzieho dobytka do počítačovej databázy, ktoré je stanovené v článku 7 ods. 1 druhej zarážke nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000 zo 17. júla 2000, ktorým sa zriaďuje systém identifikácie a registrácie hovädzieho dobytka, o označovaní hovädzieho mäsa a výrobkov z hovädzieho mäsa, a ktorým sa zrušuje nariadenie Rady (ES) č. 820/97, nepredstavuje podmienku spôsobilosti na priznanie porážkovej prémie. Z týchto ustanovení teda nemožno vyvodiť, že oneskorené oznámenie pohybu hovädzieho dobytka do počítačovej databázy samo osebe a automaticky spôsobuje vylúčenie nároku na porážkovú prémiu za tieto zvieratá.

2. Články 44 a 45 nariadenia Komisie (ES) č. 2419/2001 z 11. decembra 2001 stanovujúceho podrobné pravidlá uplatňovania integrovaného správneho a kontrolného systému pre určité programy pomoci spoločenstva, zriadeného nariadením Rady (EHS) č. 3508/92, sa neuplatňujú na takú nezrovnalosť v uplatňovaní nariadenia č. 1760/2000, akou je oneskorené oznámenie pohybu hovädzieho dobytka do počítačovej databázy.

3. Článok 22 nariadenia č. 1760/2000 sa má vykladať v tom zmysle, že členský štát je oprávnený znížiť alebo vylúčiť nárok na porážkovú prémiu prostredníctvom takej vnútroštátnej sankcie, ktorá má zaručiť dodržiavanie ustanovení

tohto nariadenia, ako sú sankcie uvedené v článku 7 ods. 1 druhej zarážke tohto nariadenia, s podmienkou, že uplatňovaná sankcia je primeraná závažnosti nezrovnalosti.

4. Výnimky zo znížení a z vylúčení v Spoločenstve, ktoré sú stanovené v článkoch 44 a 45 nariadenia č. 2419/2001, sa nemôžu uplatňovať na vnútroštátne zníženia a vylúčenia, ktoré majú sankcionovať oneskorené oznámenie pohybu hovädzieho dobytka do počítačovej databázy.